Puterea nemăsurată

On Aprilie 05, 2015

Împinge leadershipul spre noi dimensiuni cu toate puterile ce se desfășoară în sânul tău, construindu-ți o imagine mentală a ceea ce se află în afara ta.

Rațiunea mea căpăta avânt pentru un alt fel de existență, una supusă legilor nescrise ale lumii, împotriva a ceea ce era definit deja ca primordial. Era o alcătuire complicată din fantezie, realism și magie, dincolo de adâncul semnificant al minții prin care puteam să acced la o putere nemăsurată, care nu se stingea sub vectorul de inducție al observațiilor empirice. Ca și când aș fi sărit iute într-un tren ce m-a dus de-a lungul unui ținut necunoscut, în mijlocul unei adevărate nebunii, oferind o măsură imprecisă ordinii lucrurilor și experiențelor vieții, tocmai pentru că nu știam să dezleg firul rațiunii pentru a crea o logică generală.

Căutarea unui sens al vieții pe care să-l atribui unei rațiuni mai înalte implică o anumită raportare la alte Euri. De fapt, cred că toată ființa mea era cuprinsă în imaginea unei lumi care se hrănește din substanța unui imaginar absolut, specific creatorilor, dintr-o filosofie a alterității care inundă realitatea, activitatea creierului, toate lucrurile din jur și pătrunde în lumea fenomenală a vieții tainice, explicată doar prin ocheanul visului. Da, unii oameni își descoperă rațiunea de a fi doar într-un vis.

Rătăcitor, ca un om desprins de lucrurile acestei lumi, ca un personaj al lui Dumas pendulând între ființă și neființă, încercam cu greu să pătrund un mister a cărui pricină n-o cunoșteam, al cărui efect îl vedeam, dar nu-i înțelegeam scopul. Puterea se arăta drept ceea ce era: când eu, când altcineva, împrumutând mult din ideile timpului. O putere care mă desfăcea de lumea aceasta și mă sincroniza într-o nemărginire fără nume constituind - precum simetria în artă - o condiție a frumosului.

Leadership: Poți cere rațiunii tale să creadă în autenticitatea unei rupturi de lume, încât să împlinești destinul unei ființe care se împlinește total prin abordarea unei creații menită să scoată din anonimat trăirile care te fac mai puternic?

Frumosul. Sublimul. Misteriosul. Puterea de a fi totul într-un nou peisaj, într-un alt moment, în același timp o oglindă, o reflexie a lumii, un corp de cunoștințe creat prin intermediul simțirilor, al energiilor și al ideilor sincere, transmise într-un *cloud* unde erau analizate și interpretate printr-o serie de algoritmi complecși care puteau prezice, cu o marjă oarecare de eroare, răspunsurile la întrebările fără răspuns.

Era și asta o cale de a aduce la suprafață lucruri pe care le purtam în mine și de care nu eram conștient. Total, exista în mine o dimensiune a conștiinței apropiate de o desfătare a simțurilor care nu-mi fusese cunoscută mai înainte. Cumva, mă inspira acea ruptură de lumea reală și intrarea într-un vis care continua să producă imagini, sunete, mirosuri, lumini, mișcare, forță liniara, deplasare în timp și spațiu, având în permanență controlul. Puteam să fac să dispară orice lucru sau să-l modific după bunul meu plac.

Leadershipul pune în discuție importanța deosebită a căutării sensului vieții din perspectiva a ceea ce ești capabil să devii ca să schimbi cursul ei.

Tot mai mult, voiam să devin un creator al ordinii, care cunoaște relațiile și caracteristicile tuturor lucrurilor și care poate ordona totul. Povestea mea părea mai degrabă destinul unei ființe care se împlinește total prin abordarea unei creații menită să scoată din anonimat trăirile care o fac mai puternică: trăirea noului care întrece cu mult așteptările cuiva, trăirea

transcendenței, trăirea timpului care nu se mai consumă, trăirea realității de dincolo de lumea fizică, de dincolo de ce este palpabil.

Cine caută în atitudinea înfăptuitorului de lumi frumusețea lui interioară, simplitatea pură a inimii, acea profunzime fără de care nu poate acționa, multiplicându-se apoi la nesfârșit prin serii de rezonanțe. Cine caută la el candoarea sufletească în ingenuitatea acelei convingeri dobândite prin experiența bilanțului vieții, sub incidența științei, cu siguranță se va simți încâlcit într-o plăsmuire de gânduri ba din trecut, ba din viitor, debusolându-l și lăsându-l fără atâtea răspunsuri.

Să vezi o lume dincolo de experiența personală înseamnă să-ți dezvolți capacitatea de a-ți exprima plastic trăirile propriei personalități, unice și irepetabile, continuând să ridici fundația unui vis care va deveni realitate.

A da viață unei creații care să te facă să te simți în mijlocul unei schimbări de perspectivă vizează experimentarea directă a realității de dincolo de vizibil, de dincolo de ce știi despre lume, de dincolo de palpabil, de dincolo de ceea ce poți explica simplu în cuvinte... și care nu încetează să te mire.

Filozoful român Constantin Rădulescu Motru mărturisea: *„ Este destul ca sistemul ce avem în vedere să rămână neinfluențat din afară, pentru ca să constatăm că toate puterile ce se desfășoară în sânul său, cu toată felurimea lor calitativă, formează totuși un circuit închis de transformare și reprezintă un cuantum constant. Acest cuantum constant, sub care se subsumează manifestarea puterilor, a luat denumirea de energie. "*

Structura mentală îndreptată spre explorarea spațiului, a timpului și a realităților paralele, în legătură cu acea particularitate a înfăptuirii unei asocieri între ele, are filtrul personalității celui care își hrănește setea de cunoaștere prin descifrarea și asimilarea misterelor, a științelor. De la frontiera adevărurilor neștiute.

Un asemenea creator nu este lipsit de puterea de a se regăsi într-un alt timp, într-o altă lume, angrenând existența sa într-o dinamică a transformării și deschiderii spre orizonturi numai de el știute.

Ceea ce cunoști despre tine însuți trebuie analizat ca mijloc de accesare a procesului de relativizare a realității de dincolo de reprezentarea fizică, de dincolo de ceea ce rezistă raționalizărilor viziunii, ca și când ai fi parte dintr-un vis care îți copleșește sufletul de emoție.

Prin prezența misteriosului, a ceea ce se află în afara propriei sale conștiințe, în afara înțelegerii și controlului imediat, oferind repartizări noi, improbabile, ale elementelor necunoscute obținute prin revelație și printr-un efort al închipuirii, se dezvoltă o altă ființă, o parte invizibilă a omului ce se rezumă la infinit.... fără limite.

Un înfăptuitor de lumi poate să se vadă pe sine însuși și să se cunoască nemăsurat prin explorarea și aprecierea misterelor de care se înconjoară. Practic el își exercită puterea apelând la ceva „superior", greu neînțeles. Puterea se arată, în acest caz, drept ceea ce poate fi: când el însuși, când altcineva, o putere care îl desface de lumea asta și îl sincronizează într-o nemărginire fără nume.

Misteriosul, această prezență invizibilă, străbătută de o energie care se sustrage de la comparația cu viața, este mai reală în el decât gândurile și emoțiile efemere, tranzitorii, ale multelor Euri.

Specificul subiectivității cu care vezi lucrurile este o parte a artei explorării zăcămintelor de sens ascunse într-o ființă cu statutul de visător, care trăiește și simte totul ca o prelungire a realității care cultivă mai mult „news” decât "other weekly paper", din perspectiva unei călătorii în alt timp și spațiu.

Puterea nemăsurată este cea ieșită din comun, adică cea care poate fi atinsă doar prin interpretarea unor trăiri interne, a unor senzații legate de anumite momente ale vieții. Ca să produci inovație trebuie să convertești misterele în convingeri, în chip pozitiv și adecvat vieții și personalității tale.

Source: https://neculaifantanaru.com/puterea-nemasurata.html